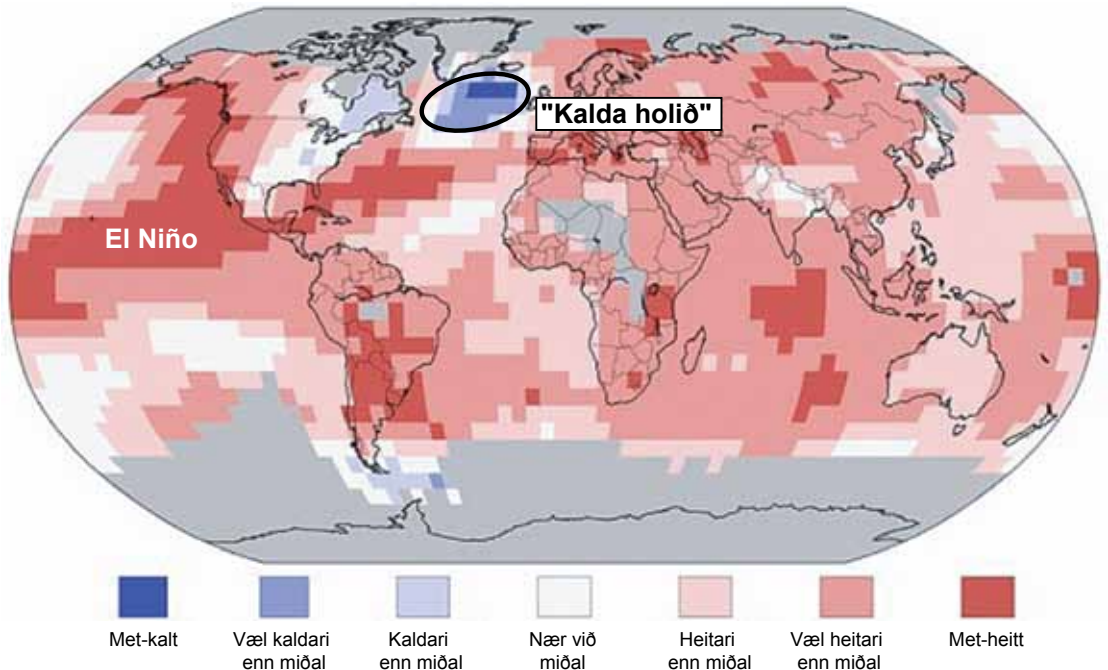

Blátt er gott

Køling norðarlaga í Norðuratlantshavinum ger sjógv so mikið tungan, at hann søkkur og rekur suðureftir nær botni. Sækking hendir í høvuðsheitum í tveimum økjum, sunnan fyri Grønland og í Norðurhøvum, norðan fyri Føroyar. Hetta virkar sum ein stór pumpa, sum sýgur heitan atlantiskan sjógv norðureftir – tað termohalina rákið, onkuntíð tilsipað sum Havsins Kalda Hjarta.

Veðurlagsfelagsskapurin undir ST, IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change) ger framrokningar av hitalagnum komandi 100 árin. Hesar vísa eina gongd, ið minnur um støðuna í ár (Mynd) – ein nógv ornanði heimur sum heild, meðan hitin sunnan fyri Grønland væntast at verða tann sami, ella møguliga lækka. IPCC metir, at orsökkin er eitt viknandi termohalint rák, og at minni av heitum atlantiskum sjógv í framtíðini verður søgin norðureftir til økið sunnan fyri Grønland. Av tí at langtíðarframsøgnin hjá IPCC og hitastøða í ár eru líkar, hava miðlafólk spurnið eina fangandi søgu, sum er farin víða. Miðlamir vísa eisini til eina grein hjá týska granskarinum, Stefan Rahmstorf, sum nýliga stóð at lesa í viðurkenda tíðarritinum Nature Climate Change. Granskarin skrivur, at útlitini hjá IPCC longu merkjast, og at ein kaldur, sonevndur subpolarur, meldur,

Miðalhitin við vatnskorpuhædd í ár (Kelda: National Ocean and Atmospheric Administration - NOAA).

sum eisini fevnir um “kalda holið”, er tekin um viknað termohalint rák.

Men meldurin var sera kaldur fyrst í 1990unum, tá sækkingin í Labradorhavinum og Irmingerhavinum, og tí helst eisini termohalina rákið, var av tí sterkasta. Somuleiðis var hitatapið frá havi til atmosferu yvir sama øki eisini sera sterkt seinasta vetur (2014-2015), og nýggjar mátingar vísa, at hetta hevur viðført nógv økta sækking í vár, ið helst er orsökkin til sera kalda subpolaru meldurin í lýtuni. Mátingarnar vísa tíska, at ein kaldur subpolarur meldur er tekin um økt termohalint rák, og ikki viknandi rák, sum vit hava lisið í heimsmiðlum. Her á heimasíðuni er áður víst til ein [film](#) um evnið.

Vit á Havstovuni eru heldur ikki samd í, at hetta hevur neiliga ávirkan

á vistskipanir. Í nýggjari grein, send til tíðarritið Progress in Oceanography, vísa vit, at økt sækking, og harvið økt uppblending av tøðevnum, kann føra til øktan gróður og økta mongd av djóraæti, sum er føði fyri fugl og fisk. Livst so spyrst.